

36. Lynga

Naturvärde: ZBGKFL

Klass: 1

Ekokarta-löpnr: 5148-01

Areal: 400,5 ha

Socken: Morup

Omfattning

Lynga utgör en 4 km lång kuststräcka med havsstrandängar och öppna naturbetesmarker i norra delen av Falkenbergs kommun.

Nuvarande status

Ingår i Natura 2000-området för galtabäck-Lynga strandängar.

Ramsar område (Träslövsläge-Morupstånge).

Lynga ingår i riksintresse för naturvård Träslövsläge-Agerör NN 11.

Bedömning

Lynga har stora värden för såväl för friluftsliv som naturvård. De betade havsstrandängarna har ett rikt hävdberoende växt- och djurliv. Området har ett högt ornitologiskt värde och fungerar som häcknings- och rastlokal för många fågelarter.

Den grunda havsbotten har en hög produktion av växt- och zooplankton och bottendjur och fungerar som barnkammare åt många fiskarter. Småfisken utgör i sin tur födobasen åt vadare och sjöfågel som häckar eller rastar i området.

Det är av stor betydelse att bevara områdets karaktär som ett öppet, betespräglad kustlandskap. För fågellivet har det stor betydelse att strandängarna betas. Området bör inte gödslas eller dikas. Friluftslivet bör kanaliseras till områden med ett mindre känsligt fågelliv.

Området vid Lynga är relativt flackt och jordtacket består delvis så kallad marsktorv, som är en sällsynt jordart, och på sina ställen småblockig morän. Strandängarna fortsätter norrut till Träslövsläge i Varbergs kommun. Åt öster övergår landskapet i en åkerbygd med glest liggande gårdar.

Under 1700-talet var strandängen allmänning som nyttjades till bete, tångtäkt och slätter.

Havsstrandsvegetation

Marken är flack och en utpräglad havsstrandsvegetation dominerar i området. Närmast strandkanten växer revigt saltgräs. Högre upp på land är strandängen välbetad. Där växer det blåsklöver, gulkämpar, strandkrypa, saltnarv och trift. I svackor med saltvatten växer glasört. Vid Stranninge, Lynga skär och Lisereds udde finns torrare marker. Där påträffas backtimjan, kärringtand, liten blåklocka, ljung, skogsklöver och ängsvädd.

Grunda havsvikar

Större delen av området utgörs av grunda vatten med ett vattendjup mindre än 6 m. Stranden övergår från grunt vatten till flack sandstrand. På sina ställen har låga dyner bildats av flygsand. Inom området finns en av Hallands få sälkolonier.

Fåglar

Området har stor betydelse för fågellivet som häcknings- och rastlokal för flera olika fågelarter. Av de arter som häckar finns bland annat enkelbeckasin, fisktärna, silvertärna, småtärna, skärfläcka, storspov, strandskata, större och mindre strandpipare och tofsvipa. På höstarna rastar ofta gråhakedopping, svarthakedopping, skäggdopping, alfågel, sothöna och dvärgmåns bland skären.

Kulturhistoriska spår och lämningar

Området är rikt på sten i rösen och murar.

Referenser

Bergsjö, A. 1997. Värdebeskrivning av kustområdet i Halland –ett regionalt planeringsunderlag för områden av riksintresse enligt 3 kap NRL. Länsstyrelsen meddelande 1997:4.

Erlandsson, J. 2000. Områden av riksintresse för Naturvård i Hallands län. Länsstyrelsens meddelande 2001:20.

Falkenbergs Ornitologiska Förening. 2000. Hemsida. <http://www.f-o-f.nu>.

Flodin, L-Å. 1991. Häckande vadare, måsar och tärnor på strandängar inom Varbergs och norra Falkenbergs kommuner. Länsstyrelsens meddelande 1991:10.

Hernborg, K, Skålles, H. och Lindfeldt, K. 1989. Ängs- och hagmarker i Falkenbergs kommun. Länsstyrelsens meddelande 1989:11

Hernborg, K.. och Bengtsson, S. 2001. naturvårdsprogram för Hallands län. Varbergs kommun. Länsstyrelsen

Länsstyrelsen 1977. Natur i Hallands län, inventering och handlingsprogram för allmän naturvård.

Naturvårdsverket 1996. Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet, ej publicerad.

Åhlund, M. 1996. Kustfågelfaunan i norra och mellersta Halland: beståndsändringar och skyddssynpunkter. Rapport Zoologiska institutionen, Göteborgs universitet.

Groda

Foto: Sofia Hedberg

Strandäng

Foto: Sofia Hedberg